

Halla ide u rat (redatelj: Benedikt Erlingsson, Island)

S.O.S tim - Mulan, Wonder Woman, a sad i Halla *to the rescue*

Već početni kadar kreira osjećaj začudnosti, postavljajući u prvi plan arhaični luk i strijelu, čiju putanju kamera prati u nebo, prema vatrometu iskri iz pogođenih dalekovoda, uvlačeći gledaoca u nebrojeno puta doticanu temu globalizacije, ovdje uspješno recikliranu u zanimljivu i toplu, gotovo klasičnu bajku o Majci Zemlji, grabežljivim multionacionalnim kompanijama i jednoj ženi, ratnici za opstanak planeta i čovječanstva.

Sniman na Islandu, gdje se navodno zakonom brani gradnja velikih zdanja na zemljinim energetskim žilama kucavicama – o čemu scenarij, doduše, ne govori – filmski zapis totalima goletnih krajolika, zapjenušanih brzaca i gejzira bilježi iskonsku snagu i čistoću prirode koja biva žrtvovana dolarskim interesima. Halla, samozvana ratnica u obrani Zemlje, kreće u bespoštednu borbu. Kad nije u misiji, ona je voditeljica zbora što razgoličenih čvrstih bedara biciklira ulicama, praćena lepršanjem svog kišnog kaputa - detalj koji ocrtava njenu snažnu, nasmiješenu, slobodoljubivu prirodu, a u nepokolebljivu, smrknutu eko gerilku pretvara se kad u divljini sjevernjačkih krajolika pokušava zadati smrtonosni udarac korporativnim uljezima.

Povremeni krupni planovi Hallinog lica, iza kakve stijene ili priljubljenog uz sparušeno tlo, dok osluškuje približavanje policijskih helikoptera i dronova, dirljivi su podsjetnik o nemoći pojedinca i krhkosti prirode pred najezdom tehnologije i ekonomskih divova. Nadrealnost Halline borbe akcentuiraju mali jazz bendovi postavljeni u suri krajolik kojim prolazi, solo pijanist koji neviđen od nje preludira u njenom stanu i a capella poj ženskog sastava u ukrajinskoj narodnoj nošnji. Oduzima to težinu temi i daje joj humorističan odmak.

Uloga ukrajinskog folk banda jest pjesmom ilustrirati drugu Hallinu borbu – onu da postane pomajka četverogodišnjoj Ukrajinki kojoj je isti nesmiljeni hod ekonomsko-političkih interesa protiv kojih Halla ratuje oduzeo roditelje. Nakon raznih peripetija u ubrzanom ritmu kratkih scena nabijenih energijom akcijskog filma, Halla pronalazi malu pokćerku. Na filmsko platno nepreveden jezik ukrajinskih vokala pridonosi pustolovnom doživljaju nepoznate zemlje ukrajinske, za potrebe scenarija zastrte kišom.

U posljednjem prizoru ove razigrane višečinke, drndavi autobus u kojem su Halla i njena mala kći ne može dalje, duge, očajne kiše prijete potopom, putnici kroz blatnu vodu gacaju prema neizvjesnoj destinaciji. Upozorenje o neumitnom kataklizmičnom kraju ne postanemo li svi Halla, donekle je ublaženo tekstom vokalistica koji, uvjerava nas redatelj u jednom intervjuu, govori o nadi. No ima li uopće nade za Majku Zemlju ne uzme li neka super heroína stvar u svoje ruke?

Marina Horkić